

truer, har nogle Kræfter til Disposition, som allerede ere kjendte med Intendanturforholdene og allerede ere vant til at betragte dem, om ikke ganske, saa dog fra et mere overordnet Standpunkt, og det er en Fordeel, man hidtil har savnet. Men man maa dog omorganisere, naar Krig indtræder, og det anseer jeg ikke for ønskeligt. Forøvrigt skal jeg dog ogsaa udtale, at de Vanskeligheder, som det ærede Medlem for Bornholm (Fallesen) meente være tilstede under Fredsforhold, dem kan jeg ikke see. Det skal jeg oprigtigt sige, thi jeg troer ikke, at man gavner en Sag ved at udtale Noget, som det dog er meget let for Modstanderne at bevise ikke hænger saaledes sammen. I Fredstid er der aabenbart ingen Vanskelighed tilstede, i Fredstid vil jeg endog sige, at jeg troer, at saadanne fem mere stedlige Melleminstanter kunne være fuldkommen saa gode som Divisionsintendanturer. Men, hvorfor jeg dog absolut og bestemt maa holde paa de sidste, er jeg gjentager det, fordi jeg anseer det for rigtigt og egentlig for Hovedsagen at organisere saaledes i Fredstid, at man kan bruge den samme Organisation paa en fornuftig Maade i Krigstid. Det er dog egentlig derfor, at man organiserer hele Armeen, og det er uheldigt, at der skal være Forvirring tilstede i et Døds-Øi, da det er ønskeligt, at der er saa Lidt som muligt deraf; men det kommer der, naar man ikke har Alt ordnet allerede i Fredens Dage. — Desuden er jeg ogsaa paa dette Punkt, hvad Fredstid angaaer, uenig med det ærede Udvalg, naar det stiller de foreslaaede Brigadeintendantur aldeles eneste. I denne Henseende er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem for Bornholm (Fallesen), forsaavidt Institutionen virkelig skal være en Melleminstans, og ellers er det Hele temmelig bethydningsløst, thi, skulde Overintendanterne blot udøve en Slags Inspection, eller hvad man vil kalde det, saa er det mere fornuftigt hertil at ansætte en Mand i selve Ministeriet i en Stilling under Chefen for Intendanturen, men dog temmelig nær ham,

en Mand, som foruden andre Virksomheder tillige kan have dem at udøve en kraftig controlerende Inspectionsvirksomhed i Fredstid, og ved Siden heraf kan være bestemt til i Krigstid at overtage Corpsintendanturen. — Men vil man virkelig have Melleminstanter omkring i Landet, saaledes at man stöder en Deel af Forretningerne fra Ministeriet over paa dem, saa maa Ministeriet idetmindste hertil have Mænd til sin Raadighed, som ere stillede saaledes med Hensyn til Medhjælp, at de kunne betroe denne Medhjælp en Deel af det mindre overordnede Arbejde. Jeg siger altsaa, at, for at man skal kunne gaae ind paa Udvalgets Forslag, som det ærede Udvalg vil see, at jeg ikke aldeles ubetinget modsætter mig med al min Kraft, hvad jeg naturligvis vilde gjøre, hvis jeg fandt det fuldstændig raagalt, saa anseer jeg det i alt Fald for absolut nødvendigt, at man giver de foreslaaede 5 Overintendantur en Medhjælp af idetmindste een Intendant, saa at der virkelig kan blive en ordentlig organiseret Melleminstans. Jeg har ikke stillet Forslag i den Retning, deels fordi jeg principalt kan slutte mig og slutter mig til Ministerens Forslag, men deels ogsaa, fordi det stiller sig for mig som overordentlig uheldigt i dette Tilfælde som overhovedet næsten altid, hvor saa stort et Udvalg har arbejdet sammen og confereret med Ministeren, at et enkelt Medlem i Salen vil stille dette Slags Forslag; men jeg henstiller til det ærede Udvalg, om man ikke kunde gaae den af mig ankydede Vej, og, ligesom jeg stoler paa, at det ærede Udvalg eller at idetmindste enkelte Medlemmer af det ville bringe min Tanke frem til denne Sags 3die Behandling, hvis de troe at kunne gaae ind paa den, saaledes holder jeg mig ogsaa overbevist om, at dette vil være den eneste praktiske Vej, ad hvilken den virkelig kan føres igjennem her i Thinget. — Gen. Ting skal jeg anerkjende ved det Forslag, som er bragt frem fra Udvalgets Side, og det er, at det er gaaet ind paa det, om hvilket jeg ganske sikkert ogsaa ved første Be-